A°. 1923. N°. 16.

PUBLICATIE-BLAD.

BESCHIKKING *van den 16den April 1923, No. 343, bepalende de opneming in het* Publicatieblad *van den thans geldenden tekst van de Verordening van den 17den April 1872 (P. B. No. 26), houdende herziening van het tarief van geregtskosten en salarissen in burgerlijke zaken voor de kolonie Curaçao.*

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Overwegende, dat het wenschelijk is den thans geldenden tekst van de Verordening van den 17den April 1872 (P. B. No. 26), houdende herziening van het tarief van geregtskosten en salarissen in burgerlijke zaken voor de kolonie Curaçao, in één geheel samen te vatten en dien in het *Publicatieblad* op te nemen;

Heeft goedgevonden te bepalen:

dat de tekst der vermelde verordening van den 17den April 1872 (P. B. No. 26), gelijk deze thans luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij de verordeningen van 2 Juli 1874 (P. B. 1875 No. 6), 17 December 1885 (P. B. 1886 No. 7), 23 November 1905 (P. B. No. 45), 29 December 1910 (P. B. 1911 No. 3) en 7 December 1915 (P. B. 1916 No. 14), het Koninklijk besluit van 6 Juli 1918 (P. B. No. 61), de verordeningen van 11 October 1919 (P. B. No. 72), 23 September 1922 (P. B. 1923 No. 3), 25 November 1922 (P. B. 1923 No. 11) en 11 April 1923 (P. B. No. 15), nevens afschrift dezer beschikking in het *Publicatieblad* zal worden opgenomen.

De Gouverneur voornoemd,
BRANTJES.

Uitgegeven den 23n. April 1923.
De Gouvernements-Secretaris,
BOOMGAART.

TEKST der Verordening van den 17n. April 1872 (P. B. No. 26), houdende herziening van het tarief van geregtskosten en salarissen in burgerlijke zaken voor de kolonie Curaçao, zooals die luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen en aanvullingen bij de verordeningen van 2 Juli 1874 (P. B. 1875 No. 6), 17 December 1885 (P. B. 1886 No. 7), 23 November 1905 (P. B. No. 45), 29 December 1910 (P. B. 1911 No. 3) en 7 December 1915 (P. B. 1916 No. 14), het Koninklijk besluit van 6 Juli 1918 (P. B. No. 61), de verordeningen van 11 October 1919 (P. B. No. 72), 23 September 1922 (P. B. 1923 No. 3), 25 November 1922 (P. B. 1923 No. 11) en 11 April 1923 (P. B. No. 15).

Algemeene bepaling.

De deurwaarders mogen, uit welken hoofde en onder welk voorwendsel ook, geene andere of hoogere regten of belooningen vorderen of ontvangen, of doen vorderen of ontvangen, dan die, welke bij de algemeene verordeningen zijn vastgesteld; bij overtredingen zijn zij tot teruggave en vergoeding van kosten, schaden en interesten verpligt, onverminderd de toepassing der strafwet, indien daartoe termen zijn.

TITEL I.

Van de regterlijke ambtenaren.

Art. 1.

De leden van het Hof van Justitie, kantonregters en griffiers, die zich tot het doen van ambtsverrigtingen buiten hunne woonplaatsen begeven, zijn bevoegd te hunnen behoeve de noodzakelijke reis- en verblijfkosten in rekening te brengen.

Art. 2.

Bij weigering of verzuim der voldoening van de in het voorgaand artikel bedoelde reis- en verblijfkosten, wordt op de volgende wijze geprocedeerd.

Het bedrag van het verschuldigde wordt aan den voet van eene door den betrokken regter of griffier ingeleverde rekening begroot door den voorzitter van het Hof van Justitie of door een der leden, daartoe door den voorzitter benoemd, en daar-

onder door dezen gesteld een bevelschrift van ten uitvoerlegging, hetwelk op de minuut ten uitvoer kan worden gelegd.

De betrokken regter of griffier kan de herziening van de begrooting aan het Hof van Justitie verzoeken, bij een verzoekschrift, waarop niet wordt beschikt, dan nadat de belanghebbenden zijn opgeroepen ten einde in hunne belangen te worden gehoord.

Het hooren van belanghebbenden geschiedt op Curaçao voor een Commissaris uit het Hof van Justitie, daartoe door den voorzitter aan te wijzen; op de overige eilanden voor een Kantonregter of plaatsvervangend Kantonregter, daartoe alsmede door den voorzitter van het Hof van Justitie aan te wijzen.

Art. 3.

De begrootingen van den regter zijn aan geene regten, hoe ook genaamd, onderworpen.

Art. 4.

De schuldenaar wordt tot de betaling genoodzaakt, hetzij krachtens het bevelschrift van ten uitvoerlegging van den voorzitter of benoemden regter, hetzij krachtens de beschikking door het Hof op een verzoek tot herziening genomen.

Art. 5.

Degene, te wiens laste zoodanig bevelschrift is afgegeven, kan daartegen verzet doen.

Dit verzet wordt gebracht voor het Hof van Justitie en wordt als eene summiere zaak afgedaan.

De uitspraak op het verzet is niet vatbaar voor verzet of hooger beroep.

TITEL II.

Van de deurwaarders.

Art. 6.

Aan de deurwaarders is verschuldigd:

a. voor het doen van elk exploit dat betrekking heeft tot een geding voor een kantonregter, uitgebragt vóór de einduitspraak in het geding, of, buiten eigenlijk rechtsgeding, tot eenige zaak voor een kantonregter te behandelen of in behandeling, f 2.—, en voor het doen van elk ander exploit, f 3.—;

b. voor de redactie van een exploit, f 1.—;

c. voor de overhandiging van afschriften van een exploit f 0.25 voor het eenige of het eerste, f 0.50 voor elk volgend afschrift;

d. voor nazoeking, informatie en correspondentie, indien een en ander, of een van deze, moet plaats hebben met het oog op de redactie of het doen van het exploit of van meerdere exploiten, f 0.50;

e. voor bespreking der zaak met den lastgever, indien deze bespreking voor de redactie of het doen van het exploit, of van meerdere exploiten, noodig of door den lastgever verlangd is, f 0.50;

f. voor schrijfloon van het exploit en het afschrift of de afschriften gezamenlijk, f 0.25 voor elke driehonderd lettergrepen of deel daarvan;

g. voor het schrijven of collationeeren van afschriften van alle stukken welke bij de exploiten worden afgegeven, voorzoover zij door den deurwaarder voor afschrift worden geteekend, f 0.25 voor elke driehonderd lettergrepen of deel daarvan.

Wanneer een exploit gesteld aan den deurwaarder is overhandigd, is het bedrag onder *b* genoemd niet verschuldigd.

Blijkt het den deurwaarder, overgaande tot de beteekening van een exploit als in den voorgaanden zin bedoeld, dat het niet of niet ter opgegeven plaatse kan of moet worden uitgebragt, zoo brengt hij boven zijne uitschotten, afstandsgelden en het schrijfloon, f 1.— in rekening.

De kosten in den voorgaanden zin van dit artikel, en die onder *d* en *e* van dit artikel genoemd, blijven voor rekening van hem die de opdragt gaf en kunnen in een geding niet ten laste van de tegenpartij worden gebragt.

Art. 7.

Indien het exploit aan het parket van het Openbaar Ministerie of eenige andere autoriteit of collegie wordt gedaan, of eenige acte aldaar moet worden beteekend, en er op het origineel een visum wordt vereischt of wel indien het exploit of eenig ander stuk wordt aangeplakt of afgekondigd, of in een dagblad aangekondigd, rekenen de deurwaarders voor elke dezer bemoeijenissen boven het salaris, hun bij het vorig artikel toegestaan f 0.75 voor elk stuk, waaromtrent een der hierboven bedoelde werkzaamheden heeft plaats gehad.

Art. 8.

Aan de deurwaarders is verschuldigd:

a. voor protesten van non acceptatie of non betaling van

wissels, orderbilletten en dergelijken, kopij en overschrijving op het register daaronder begrepen.................. f 4.—

voor acten van interventie aan den voet der protesten f 1.—

voor iederen getuige bij een protest.............. f 0.50

b. voor alle voorbereidende maatregelen om te kunnen overgaan tot de ontruiming van woningen, gebouwen en dergelijke, de inbeslagneming of den verkoop van onroerende goederen, roerende goederen of schepen, f 3.—;

voor de ontruiming, de inbeslagneming, het nazien of den verkoop, daaronder begrepen het opmaken van het proces-verbaal en het vervaardigen der noodige afschriften, f 3.— benevens een bedrag van f 1.— per uur, of deel daarvan, voor de verrigtingen ter plaatse;

voor ieder der gevorderde getuigen, f 1.— en, indien hunne tegenwoordigheid ter plaatse langer dan een uur vereischt is, f 0.50 voor elk uur of deel daarvan, boven het eerste uur.

c. voor alle noodige maatregelen gezamenlijk, na inbeslagneming of verkoop, als: de bemoeiingen ten aanzien van bewaarders, de inbewaringstelling van in beslag genomen waarden of gelden, de verantwoording of inbewaringstelling van kooppenningen, en dergelijke bemoeiingen, f 3.—.

d. voor het proces-verbaal van gijzeling en de acte van in gevangenstelling van eenen schuldenaar, daaronder begrepen, de twee den deurwaarder vergezellende getuigen, mitsgaders de afschriften.................................... f 25.—

e. voor vacantie ter verkrijging van assistentie, ingeval zulks vereischt wordt, mitsgaders bij den kantonregter, ingeval van kort geding op de in hechtenisneming, het melding maken op het proces-verbaal daaronder begrepen.......... f 5.—

f. voor alle andere processen-verbaal in het algemeen, in de gevallen waarin de deurwaarder verpligt of aangezocht is, het verrigte of bevondene door zoodanige akte te constateeren, een redactieloon van f 2.—, gelijke belooningen als in artikel 6 sub *d*, *e* en *f* ten aanzien van het opmaken van exploiten zijn genoemd, benevens een bedrag van f 1.50 voor elk uur, of deel daarvan, noodig geweest voor de verrigting of het onderzoek ter plaatse.

Voor ieder der getuigen, indien deze daarbij vereischt mogten zijn, f 1.— voor elk uur, of deel daarvan, dat hunne tegenwoordigheid ter plaatse noodig is.

Art. 9.

Door de partij of den belanghebbende die de opdragt gaf, worden aan den deurwaarder vergoed alle kosten in billijkheid als uitschotten door hem gemaakt: als, zegel- en registratie-

regten, briefport en telegramkosten, advertentiekosten, kosten van transport van goederen, belooningen van werklieden, lokaalhuur, belastingen en alle dergelijke, voor zoover mogelijk op vertoon van kwitantie wegens het betaalde, en desnoods ter taxatie van den president van het hof van justitie of den betrokken kantonregter naar gelang het eene zaak betreft voor het hof van justitie of een kantonregter te behandelen of in behandeling.

Art. 10.

Aan de deurwaarders, die zich tot het doen van eenige hunner ambtsverrigtingen buiten de limieten hunner woonplaats moeten begeven, zullen boven de hun voor die verrigtingen toegekende belooning, reis- en verblijfkosten worden te goed gedaan naar rede van f 2.— voor elk uur afstands.

Voor de terugreis wordt niets gerekend.

Indien de afstand meer dan vijf uur bedraagt, zullen hun, boven de aan hen voor hunne ambtsverrigtingen toegekende belooning en reis- en verblijfkosten, per dag of gedeelte daarvan, f 12.— worden te goed gedaan.

Aan ieder der getuigen die den deurwaarder noodwendig moet vergezellen zal de helft der daggelden worden te goed gedaan.

Art. 11.

De deurwaarder, ter rolle dienst doende, berekent voor de oproeping van iedere zaak f 0.50;

bij den verkoop van onroerende goederen of schepen, f 2.— voor ieder perceel of schip, dat in veiling wordt gebragt;

voor bemoeiingen bij getuigenverhooren, voor elk verhoor, ongeacht het aantal getuigen, f 1.50.

De deurwaarders mogen bij comparitiën voor het Hof van Justitie, voor Kantonregters, of voor regters-commissarissen, gelijk emolument als voor de oproeping eener zaak ter rolle, vorderen, van de partij te wier verzoeke de comparitie wordt gehouden.

Indien de comparitie ambtshalve plaats heeft, wordt deze belooning door de belanghebbenden, ieder voor een gelijk aandeel, voldaan.

Art. 12.

Voor elke verrigting, krachtens verlof van den regter op Zondag, den Nieuwjaarsdag, den Christelijken tweeden Paasch- of Pinksterdag, den eersten of tweeden Kerstdag of den Hemelvaartsdag, wordt het den deurwaarder verschuldigde met de helft verhoogd.

TITEL III.

Van de bewaarders, deskundigen, getuigen en tolken.

Art. 13.

Aan den gestelden bewaarder over in beslag genomen of verzegelde goederen, wordt wanneer hij geen medebewoner van het huis of de plaats is, waarin de inbeslagneming of verzegeling heeft plaats gehad, of zelf bij de bewaring daarvan geen belang heeft, of wanneer hij daarmede in geene andere betrekking is belast, voor elken dag of gedeelte daarvan, kost en onderhoud daaronder begrepen, toegekend eene belooning van .... f 1.50

Indien hij is medebewoner van het huis of de plaats, waarin de inbeslagneming of verzegeling heeft plaats gehad, die zelf bij de bewaring daarvan geen belang heeft of daarmede in geene andere betrekking is belast, wordt aan dezen toegekend, eene belooning van f 0.75 per dag of gedeelte daarvan, alles daaronder begrepen.

Art. 14.

Aan deskundigen wordt toegelegd een vacatiegeld, geëvenredigd aan hunnen maatschappelijken stand, beroep en het belang der verrigting, ter beoordeeling van den regter, die het onderzoek heeft bevolen, doch niet hooger dan f 4.— voor elke vacatie van één uur, tot de aan hen opgedragen werkzaamheden besteed. Het gedeelte van een uur wordt voor het geheel gerekend.

Art. 15.

Voor de eedsaflegging, mitsgaders voor de overbrenging van het rapport ter griffie, wordt eene halve vacatie geleden.

Art. 16.

Indien deskundigen zich tot het verrigten hunner werkzaamheden van hunne woonplaats moeten verwijderen, wordt aan hen een gelijk vacatiegeld toegestaan, voor den tijd tot de heen- en terugreis benoodigd.

Art. 17.

Aan houders of bewaarders van stukken, die opgeroepen worden om stukken, onder hunne berusting of bewaring zijnde, voor den regter over te brengen, wordt naar gelang van hunnen maatschappelijken stand en beroep, ter beoordeeling van den regter, voor elke vacatie toegekend een bedrag van ten hoogste f 10.—.

Art. 18.

Aan getuigen wordt, alsmede naarmate van hunnen maatschappelijken stand of beroep in verband met hunne dagelijksche verdiensten, voor zoover die in aanmerking behooren te komen, ter beoordeeling van den regter, eene schadeloosstelling toegekend voor elken dag dat hunne tegenwoordigheid wordt vereischt, van hoogstens f 10.— per dag.

Gedeelten van dagen worden voor geheele dagen gerekend.

Art. 19.

Aan deskundigen, houders of bewaarders van stukken, bedoeld bij de artikelen 16 en 17 en aan getuigen zal het bedrag van hetgeen de heen- en terugreis kost, worden te goed gedaan, naar billijkheid en ter beoordeeling van den regter. Daarenboven zal hun, mede ter beoordeeling van den regter, voor tijdverlies gedurende de heen- en terugreis, den tijd van noodzakelijk verblijf daaronder begrepen, worden te goed gedaan de helft der som, die hun ingevolge het voorgaand artikel is toegekend.

Art. 20.

In de gevallen waarin partijen tengevolge van eene regterlijke uitspraak, tot het doen van eene reis verpligt zijn, worden de kosten, daardoor veroorzaakt, gebragt ten laste van de in de kosten veroordeelde partij, overeenkomstig de daarvan door den regter te doene begrooting.

Art. 21.

Zoolang niet op openbaar gezag een afstandswijzer zal zijn vastgesteld, zal ten aanzien van de berekening van afstand beslissen:

a. ingeval de berekening van een kantonregter of een griffier van het kantongerecht wordt betwist, de voorzitter van het Hof van Justitie en

b. in alle andere gevallen van verschil de betrokken kantonregter of de voorzitter van het Hof.

Art. 22.

Tolken zijn bevoegd voor de mondelinge vertolking voor den regter in rekening te brengen voor elke vacatie van een half uur of gedeelte daarvan f 1.30.

Ingeval tolken in dezelfde vacatie in meer dan eene zaak hebben gediend, bepaalt de regter het bedrag dat ten laste van elke zaak afzonderlijk zal worden gebragt.

Art. 23.

Voor schriftelijke verklaringen worden voor elke bladzijde van dertig regels, elke regel van zestien tot achttien lettergrepen, voldaan f 1.30.